

PACTA

CIRKULÄR 14:28

Avd för Arbetsgivarpolitik
Dag Linde

Kommunstyrelsen
Landstingsstyrelsen
Regionstyrelsen
Medlem i Pacta
Arbetsgivarpolitik

Arbetsdomstolens dom 2014 nr 41. Fråga om det förelegat saklig grund för uppsägning av textilslöjdlärare på grund av nedsatt arbetsförmåga

Bakgrund

Arbetsdomstolen (AD) har avkunnat dom i mål mellan Lärarnas Riksförbund (LR) och Degerfors kommun (kommunen). Målet rörde om det fanns saklig grund för uppsägning av en textilslöjdlärare på grund av nedsättningar i arbetsförmågan som beror på sjukdom. AD ogiltigförklarade uppsägningen.

A.E. anställdes som textilslöjdlärare 1979. Hon insjuknade 1988 och har sedan 1992 haft diagnosen fibromyalgi med bl.a. ledvärk, migrän, tinnitus trötthet och yrsel. A.E. har sedan 1992 varit helt eller delvis sjukskriven. Hon sades upp den 23 februari 2012. Som grund för uppsägningen angav kommunen att A.E. på grund av sin sjukdom varaktigt saknade förmåga att utföra arbete av betydelse för kommunen.

Arbetsdomstolen

Utredningen visade entydigt att AE:s arbetsförmåga vid tidpunkten för uppsägningen i februari 2012 var helt nedsatt. Hon var då helt sjukskriven och erhöll sjukpenning. Det kan, enligt AD:s mening, inte antas att ytterligare medicinsk eller arbetslivsinriktad rehabilitering skulle leda till att hon i sådan utsträckning återfår arbetsförmåga att hon kan arbeta heltid som textilslöjdlärare. Frågan är emellertid om och i vilken utsträckning AE:s nedsättning av arbetsförmågan var *stadigvarande*.

Fråga är därmed om A.E. mot bakgrund av förhållanden 2012, kunde förväntas återfå arbetsförmåga i en sådan mån att hon skulle kunna utföra arbete för kommunen som det skäligen kan krävas att denne erbjuder. Fram till augusti 2011 arbetade A.E. 50 % som textilslöjdlärare.

AD gjorde bedömningen att sjukdomen var delvis skovbaserad på så sätt att symptomen kan variera över tid, bl.a. beroende av vilka fysiska och psykiska påfrestningar som hon utsätts för. AD ansåg att den aktuella sjukskrivningen före uppsägningen utlösts av sonens sjukdom. Mot bakgrund härav var det enligt AD:s mening inte visat annat än att A.E., med utgångspunkt i förhållandena i februari 2012, inom överskådlig tid kunde förväntas återfå arbetsförmåga i ungefär sådan utsträckning som hon hade före augusti 2011. Detta förhållande ändras inte av att hon efter uppsägningen inte återfått arbetsförmågan. Frågan om det finns förutsättningar för kommunen att bereda henne fortsatt arbete får bedömas när hennes arbetsförmåga stabiliserats.

Sammantaget fann AD att AE:s arbetsförmåga inte var i sådan grad stadigvarande nedsatt, att hon inte efter skäliga anpassningsåtgärder kunde utföra något arbete av betydelse åt arbetsgivaren.

LR:s talan bifölls och uppsägningen av A.E. förklarades ogiltig

AD förpliktade Degerfors kommun att utge 75 000 kr i allmänt skadestånd. Domen var enhällig.

Sveriges Kommuner och Landsting biträdde inte kommunen i detta mål.

Kommentar

Endast om sjukdom medför en stadigvarande nedsättning av arbetsförmågan som är så väsentlig att arbetstagaren inte längre kan utföra något arbete av någon betydelse kan nedsättning av arbetsförmågan åberopas som stöd för en uppsägning. AD bedömde att arbetsförmågan vara helt nedsatt men däremot ansågs inte nedsättningen vara stadigvarande utifrån de speciella omständigheterna i målet; att sjukdomssymptomen kan variera över tid. Domen belyser arbetsgivarens omfattande bevisbörda för samtliga omständigheter som åberopas till stöd för en uppsägning.

Domen får anses bekräfta rättsläget vad det gäller uppsägning av personliga skäl p.g.a. sjukdom.

Sveriges Kommuner och Landsting
Avdelningen för Arbetsgivarpolitik
Arbetsrättssektionen

Sophie Thörne

Dag Linde

Bilagor:
Arbetsdomstolens dom 41/14